

---

1. S. i Advent 1928

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

1. S. i Advent 1928	4
1. s. i Advent	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

1. S. i Advent 1928

1. s. i Advent

Prædikedag 1. s. i Advent

Prædikedato 2. december 1928

Prædiketekst Matthæus 21,1-9

Prædikested Vedersø Kirke ?

Prædiken ID P021228-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

390 411 130 399 387

1. S. i Adv. 1928

Se, din Konge kommer til dig, sagtmodig og ridende paa et Asen og paa et Trækdyrs Føl. Saadan lyder Budskab til Sions Datter, til dig, Guds Menighed, paa denne det nye Kirkears første Dag. Og det er saa sandt, saa sandt. Saadan kommer det nye Kirkeaar til os uden Brask og Bram. Hvor mange i dette Land og Rige ved, at det nye Kirkeaar begynder i Dag? Det er faa. Nej, om en Maaned saa ved vi, at det er Nytaar. Saa skyder vi Nytaar ind, saa sender vi hverandre højtidelige, officielle Hilsener og Ønsker, saa udsender vi Regninger og kræver hinanden. Dette er ikke Vorherres Maade at begynde Værket paa. Her skydes ikke med Kanoner og Geværer, nej, sagtmodig og ridende paa et latterligt og fattigt Dyr kommer han til os med sit nye Kirkeaar; her sker ingen offentlig Højtidelighed, det staar ikke i Avisen og vi behøver ikke at skrabe bagud for hinanden, for sker der noget, saa sker det i Løndom og uden Ord. Og han begynder ikke med at udsende Regning og kræve Opgør, nej, han begynder med ganske, ganske stille at sige til et Menneske: "Ven, det er betalt, altsammen betalt." — Ja, der er Menn., der siger, at det første Møde med Gud, det er Sønderknuselsens — naar Menn. møder den Hellige, ser det sin egen ikke blot Mangelfuldhed, men Syndsfulde, sit forvredne Sind, sine daarlige

Tanker, sine egenkærlige Gerninger; og grebet af Rædsel synker det til Jorden skælvende for Straf. Nuvel, lad det være saadan for somme, at først da de fik deres Synder at se, fik de ogsaa deres Gud at se. Men ellers er det plat ubegribelige, det eventyrligt store og farlige i Krstnd., at Gud og Menn. mødes som Ligemænd — Gud lader Menn. møde sig som Ligemand. Gud kommer ikke i Lyn og Torden som i den gamle Pagt, nej, han rejser in cognito, kalder sig sin Søn og er underlig klædt i Kød og Blod — og han taler jævnt til Menn., mildt til Menn., lige til Menn., og da studser den tiltalte. Saadan er Guds Kærlighed; vi elsker ham, fordi han elskede os først. Ak ja, Kejser Vilh. satte sig engang paa et Æsel og red ind i Jerusalem. Han er snart glemt. Men Jesu Indtog, det kalder ikke paa Latteren, det kalder paa Taaren, Angerens og Bevægethedens — han gør sig til Lige med mig, og jeg er dog saadan. Saa bryder det ud af et Sind, der har forstaaet dette: “Jeg Hjertets Dør vil aabne dig — o Jesus, drag dog ind til mig.”